

Spm. nr. S 4852

Til skatteministeren (15/9 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om han mener, at ordningen med eftergivelse af studiegæld bør ændres i forlængelse af hans svar på spørgsmål nr. S 4408?«

Begrundelse

Ministeren har tidligere vist handlekraft omkring studielån ved at sørge for, at fradrag for de statslige studielån kommer til at fremgå af årsopgørelsen fra skattevæsenet. Spørgeren kan derfor ikke forstå, hvorfor ministeren nu vil komplicere reglerne omkring eftergivelse af studiegæld. Særligt ikke, da der er tale om en kort årrække, før der ikke længere er nogen gamle statsgaranterede studielån. Hvis ministeren vil tage konsekvensen af sit svar på spørgsmål nr. S 4408, må det efter spørgerens opfattelse betyde, at ministeren enten ønsker, at Finansstyrelsen i forbindelse med eftergivelse af studiegæld skal til at beregne skattemæssige konsekvenser af en eftergivelse, således at der kan tages højde for dette i forbindelse med en eftergivelse på samme måde som ved f.eks. gældssanering og tvangsakkord – dette vil kræve langt flere administrative ressourcer, end den nuværende meget enkle ordning – eller at ministeren ønsker, at låntagere fremover skal søge gældssanering ved skifteretten efter konkurslovens regler for at få medregnet de skattemæssige konsekvenser, hvilket også vil kræve langt flere ressourcer.

Spørgeren forstår godt ministerens svar om, at det må anses for naturligt, at renteudgifter, som aldrig bliver betalt, ikke giver ret til fradrag. Men da intet andet i forbindelse med de gamle statsgaranterede studielån er naturligt, men tværtimod ofte både ulogisk og uretfærdigt, kan spørgeren ikke forstå, hvorfor ministeren i dette tilfælde ønsker, at naturlighed skal stå over ønsket om en administrativ enkel ordning, som alle Folketingets partier (minus Fremskridtspartiet) tidligere har været enige om.

Da Folketinget i 1995 indførte reglerne om genoptagelse af rentefradrag, var det med henblik på at lukke et hul i skattelovgivning, hvor kreditor og skyldner ved akkord kunne aftale en fordeling mellem renter og hovedstol, som betød, at skattevæsenet kom til at bære det meste af betalingen. Der blev i den forbindelse overho-

vedet ikke diskuteret studiegæld, og ved eftergivelse af studiegæld har man i dag ingen mulighed for at aftale fordeling af renter og hovedstol. Ved at genoptage mange års gamle rentefradrag i forbindelse med studiegæld vil skatteyderne således blive stillet anderledes, end hvis de søger gældssanering efter konkurslovens regler, og dette er i modstrid med intentionen med reglerne om skattefritagelse for eftergivelse af studiegæld.

Svar (26/9 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Ordningen med eftergivelse af studiegæld hører under undervisningsministeren. Jeg kan ikke se, at mit svar på spørgsmål nr. S 4408 kan udlægges på den måde, at jeg skulle gå ind for at ændre ordningen.

Det er vigtigt at holde tingene adskilt. Et spørgsmål er, hvordan gevinst på gæld, der eftergives, skal behandles skattemæssigt. Et andet spørgsmål er, hvordan renteudgifter, der er trukket fra ved indkomstopgørelsen, men ikke er eller vil blive betalt, skal behandles skattemæssigt.

Udgangspunktet i skattelovgivning er, at hvis en gæld nedsættes til et lavere beløb end den værdi, som fordringen har for långiver på det tidspunkt, hvor långiver eftergiver gælden, opnår låntager en gevinst på sin gæld. Gevinsten er skattepligtig.

Reglerne om den skattemæssige behandling af eftergivet studiegæld sikrer, at den gevinst på en studiegæld, som en skattepligtig opnår ved, at gælden ikke skal betales tilbage, ikke er skattepligtig. Der er tale om en gunstig særregel for en lille gruppe af skattepligtige. Jeg synes reglen er velbegrunderet, og jeg ser ingen anledning til at overveje ændring heraf.

En eftergivelse af en gæld vil udover gældens hovedstol ofte også omfatte renter, der er forfaldne og fratrukket ved indkomstopgørelsen, men ikke betalt.

Reglerne om fradrag for renteudgifter indebærer, at den skattepligtige kun kan opretholde fradrag for renter, som er eller vil blive betalt. Det indebærer, at renter, som en skattepligtig tidligere har fratrukket ved indkomstopgørelsen, men ikke betalt, skal genbeskattes. Det betyder, at man skattemæssigt stilles som om, man aldrig har haft renteudgiften.

Hvis en skattepligtig i forbindelse med eftergivelse af en studiegæld får en restskat skyldes